

ಅಧ್ಯಯನ - 6 Study VI

ಪಾಪ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದ ಮಹಾಯಾಜಕ (ಮಧ್ಯಸ್ತನು) ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಗನು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಭುವು

The High Priest (Mediator) of the Atonement

David's Son and David's Lord

ಹೇಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಗನು? ಸೋಲೊಮೋನನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಯೋಸೇಫನ ವಂಶಾವಳಿ – ನಾತಾನನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮರಿಯಳ ವಂಶಾವಳಿ – ಕೆಳಗಿನದ್ದು ಮೇಲೆ ಮಾಡು, ಆ ಮೇಲಿನದನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಮಾಡು – ಕ್ರಿಸ್ತನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕರ್ತವ್ಯನೆಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದದ್ದು ಯಾವಾಗೆ? – ಆತನು ಹೇಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಬೇರೂ (ಬುಡವೂ), ಕೊಂಬೆಯೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ? – ನಿತ್ಯನಾದ ತಂದೆ' ಎಂಬ ಆತನ ಬಿರುದಿನ ಅಧ್ಯ – ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? – ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಕ್ಕಳು ಯಾರು? – ಸಭೆಯು ಆತನ ಸಹೋದರರು – ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು.

“ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ? ಆತನು ಯಾರ ಮಗನು? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಾಕಾರಿಕ್ಕೆ ಅವರು ಆತನಿಗೆ – ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಗನು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆತನು – ಹಾಗಾದರೆ “ನಾನು ನಿನ್ನ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕುವ ತನಕ ನನ್ನ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡಿರು ಎಂದು ಕರ್ತವ್ಯನು ನನ್ನ ಒಡೆಯಿಗೆ ನುಡಿದನು” (ಕಿರ್ತನೆ 110:1) ಎಂಬ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಿಶ್ರಾತ್ತ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಒಡೆಯಿನು ಅನ್ನುವುದು ಹೇಗೆ? ಧಾರ್ಮಿಕ ಆತನನ್ನು ಒಡೆಯಿನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಆತನು ಅವನಿಗೆ ಮಗನಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಅಂದನು – ಮತ್ತಾಯ 22:42–45.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಚರ್ಚೆಯು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನ ಆಖಿತ್ವದ ಮೂರ್ಚಣಿಕೆ ಕುರಿತಾಗಿ ಇರುವುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಮಾನವ ಕುಟುಂಬದ ಬಗ್ಗೆ ಆತನಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧದ ಕುರಿತಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಗಮನಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಾವು ನೋಡುವಂತೆ, ಯೇಸು ತನ್ನ ತಾಯಿಯಾದ ಮರಿಯಳಲ್ಲಿ ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಗಭ್ರತಾಳಿದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಮಾನವ ಕುಟುಂಬದೂಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಲೂಕನ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮರಿಯಳ ವಂಶಾವಳಿಯು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಗನಾದ ನಾತಾನನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕವರೆಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಾಗಿದೆ (ಲೂಕ 3:31*). ಮತ್ತಾಯನ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಯೋಸೇಫನ ವಂಶಾವಳಿಯು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಗನಾದ ಸೋಲೊಮೋನನ ಮೂಲಕ ಮನಃ ಧಾರ್ಮಿಕವರೆಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಾಗಿದೆ (ಮತ್ತಾಯ 1:6,16). ಯೋಸೇಫನು ಮರಿಯಳನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಆಕೆಯ ಮಗನಾದ ಯೇಸುವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಗನೋ ಎಂಬಂತೆ ದತ್ತು ಪಡೆದನು. ಈ ದತ್ತುಸ್ವೀಕಾರದ ಕಾರಣ ಯೇಸುವನ್ನು ಯೋಸೇಫನ ವಂಶಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ಈ ವಂಶಾವಳಿಯ ಮೂಲಕ ಆತನನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಂಶದವನು ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಯೇಸುವಿನ ತಾಯಿಯಾದ ಮರಿಯಳೂ

ಸಹಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಗನಾದ ನಾತಾನನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವಳೇ ಆಗಿದ್ದಾಳೆ.

ಆದರೆ, ಇಸ್ತಾಯೇಲಿನ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಹಕ್ಕಿನ ಕೇಳಿಕೆಯು ಕೆಲವರು ನೆನಸುವಂತೆ ಆತನ ತಾಯಿಯಾದ ಮರಿಯಳಿಗೆ ಯೋಸೇಫನೋಡನೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧದ ಮೇಲೆ ಆತಮೊಂಡಿಲ್ಲ. ವೃತ್ತಿರ್ಕವಾಗಿ ಆತನು ಯೋಸೇಫನ ಮಗನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆತನನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಪಿತ್ರಾಜ್ಯಾತವಾದ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಆತನ ಮಗನಾದ ಸೋಲೊಮೋನವಿಂದ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದು, ಯಾರೂ ನಾತಾನನ ಮೂಲಕ ಬಂದವರಲ್ಲ. ಪರಂತು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಹಾ ವಾರಸುದಾರನು ಸೋಲೊಮೋನನ ರಾಜ ವಂಶಸ್ಥನಾಗಿರ ಬಾರದು ಎಂದು ಕೆಲವೊಂದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನಾವು ಇದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದಾದರೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನು ಯೋಸೇಫನ ಮತ್ತು ಮರಿಯಳ ಮಗನೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕಿನ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಅಡಜಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ನಾವು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಲು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆಸೋಣ.

* ಇಲ್ಲಿ ಯೋಸೇಫನು ಹೇಳಿಯ ಮಗನು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹೇಳಿಯ ಮರಿಯಳ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಹೀಗಾಗಿ ಯೋಸೇಫನು ಹೇಳಿಯ ಕಾನೂನು ಸಕ್ರಮ ಸಂಬಂಧದ ಮಗನು (ಸನ್‌- ಇನ್‌- ಲಾ = ಅಳಿಯ) ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜನನದಲ್ಲಿ ಯೋಸೇಫನು ಯಾಕೋಬನ ಮಗನು (ಮತ್ತಾಯ 1:16).

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಲೋಕ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮಹಾ ವಾರಸುದಾರನು, ಇಸ್ತಾಯೇಲಿನ ಮಹಾ ಅರಸನು ದಾವೀದನ ಸಂತತಿಯವನೇ ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ದೃಷ್ಟಿಕ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ಸಂಶಯಾತೀತವಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಶ್ನಾತೀತವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಆತನು ಸೊಲೊಮೋನನ ವಂಶದಿಂದ ಅಂದರೆ ಆಳುವವರ ವಂಶದಿಂದ ಕೆಲವೊಂದು ಶರತ್ತುಗಳಿಗನು ಸಾರವಾಗಿ ಬಂದವನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ಶರತ್ತುಗಳು ನೆರವೇರುವುದಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಆತನು ಆ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ, ಈ ಶರತ್ತುಗಳು ನೆರವೇರದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ಆತನು ಮತ್ತೊಂದು ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಬರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ, ಏನೇ ಆಗಲಿ ಆತನು ದಾವೀದನ ವಂಶದಲ್ಲಿಯೇ ಜನಿಸಿಬರುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ದಾವೀದನ ಮಗನೂ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಾವೀದನ ಒಳಿಯನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಕೆಳಗಿಂ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಿ :

“ಕರ್ತನು ದಾವೀದನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಮಾಣವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿದೆ. ಆತನು ಅದನ್ನು ಬದಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ - ನಿನ್ನ ಸಂತಾನದವರನ್ನು ನಿನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವೆನು. ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನೂ ನಾನು ಆಚ್ಚಾಪಿಸಿದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನೂ ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ಅವರ ವುಕ್ಕಳು ನಿನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಸದಾಕಾಲ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವರು” (ಕೀರ್ತನೆ 132 :11,12).

“ನನಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗನಾದ ಸೊಲೊಮೋನನನ್ನು ಕರ್ತನ ರಾಜ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನವಾಗಿರುವ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೊಂಡ್ರ ಆರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆತನು ನನಗೆ - ನಿನ್ನ ಮಗನಾದ ಸೊಲೊಮೋನನೇ ನನ್ನ ಆಲಯವನ್ನೂ ಅದರ ಪ್ರಾಕಾರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವನು. ಅವನು ನನಗೆ ಮಗನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅವನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ; ನಾನು ಅವನಿಗೆ ತಂದೆಯಾಗಿರುವನು; ಅವನು ಈಗಿನಂತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಆಚಾರ್ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸದಾಕಾಲಪೂ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ” - 1 ಮೂರ್ಖ 28: 5-7.

“ಮತ್ತು ಕರ್ತನು -ನಿನ್ನ ಸಂತಾನದವರು ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿ ಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ, ಮೂರ್ಖಪ್ರಾಣದಿಂದಲೂ ನನಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರುವುದಾದರೆ ಅವರು ತಪ್ಪದೆ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವರು ಎಂಬುದಾಗಿ ತಾನು ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ವಾಗ್ಧಾನವನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವೆನು” - 1 ಅರಸು 2:4.

ಸೊಲೊಮೋನನ ವಂಶಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಸ್ಸೀಯನ ರಾಜ್ಯದ ವಾಗ್ಧಾನವನ್ನು ದೇಹಕ್ಕನುಸಾರವಾದ ಆತನ ಮುಂದಿನ ಪೀಠಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿಯೂ, ವಿಶಿಷ್ಟಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೂ ದೇವರಿಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ರೀತಿಯ ನಿಷ್ಪಂತನ್ನೂ ಗೊಂಡ ಷೇರುತ್ತಬ್ದವೆನಾಗ್ಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳ ಅಧಿಕವರಣೆಗಳನ್ನೂ ಗೊಂಡಂತೆ ಇದರ ತೊಡಗಿಸುವಿಕೆಯೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ತೋರುವ ಅಪ್ರಮಾಣಿಕತೆಯು ಸೊಲೊಮೋನನ ಪೀಠಿಗೆಯವರನ್ನು ಮೆಸ್ಸಿಯನ ರಾಜ್ಯಭಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಆತನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲು ದೇವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಳ್ಳಿಪಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ, ಸೊಲೊಮೋನನಾಗಲೀ ಮತ್ತು ಇಸ್ತಾಯೇಲಿನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಆತನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲೀ “ದೇವರ ವಾಗ್ರಾಂತಿಕದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದಿಂದಲೂ, ಅವರ ಮಾರ್ಣಿವನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ, ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಣದಿಂದಲೂ ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿರೋ?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಘಾಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಅವರುಗಳು ದೃಷ್ಟಿಕವಾಗಿ ಮೆಸ್ಸಿಯನ ವಂಶಾವಳಿಯವರಾಗಲು ಪ್ರತಿಬಂಧಸ್ಥಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಿಷ್ಪಿತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಮಾನಃ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳ ವೇರೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಸೊಲೊಮೋನನು ಮತ್ತು ಆತನ ರಾಜ ವಂಶಸ್ಥರು ದೇವರ ನಿಂತುವಾಗಳಿಗನುಸಾರ ನಡೆಯಲು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಪೀಠಿಗೆಯವರು ಮೆಸ್ಸೀಯನ ವಂಶಾವಳಿಯಿಂದ ಕಿತ್ತುಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮೆಸ್ಸೀಯನು ದಾವೀದನ ಮತ್ತೊಂದು ವಂಶಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ :

“ನನ್ನ ಮಗನಾದ ಸೊಲೊಮೋನನೇ, ನೀನಂತೂ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ದೇವರನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೃದಯದಿಂದಲೂ ಮನಸ್ಸಂತೋಷದಿಂದಲೂ ಆತನನ್ನೇ ಸೇವಿಸು; ಕರ್ತನು ಎಲ್ಲಾ ಹೃದರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನೂ ವಿಚಾರಿಸುವವನೂ ಎಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನಲ್ಲ. ನೀನು ಆತನನ್ನು ಮಹಡುಕುವುದಾದರೆ ಆತನು ನಿನಗೆ ಸಿಕ್ಕುವನು; ಆತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ತಳ್ಳಿಬಿಡುವನು” - 1 ಮೂರ್ಖ 28:9.

“ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ ದೇವರಾದ ಕರ್ತನು ಸೊಲೊಮೋನನಿಗೆ ಎರಡು ಸಾರಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅನ್ಯದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಲೇ ಬಾರದೆಂದು

ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದರೂ ಅವನು ಆತನ ಅಜ್ಞಿಗಳನ್ನು ಏರಿದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಅವನಿಗೆ – ನೀನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ವಿಧಿನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಏರಿದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಿರುಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಸೇವಕನಿಗೆ ಕೊಡುವೆನು. ಆದರೂ ನಾನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ದಾವೀದನನ್ನು ನೆನಸಿ ನಿನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮಗನ ಕ್ಯಾಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಿರುಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಿರುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; ನನ್ನ ಸೇವಕನಾದ ದಾವೀದನಿಗೋಂಸ್ತರವೂ ನಾನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಯೀರೂಸಲೀಮ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೋಂಸ್ತರವೂ ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಒಂದು ಕುಲವನ್ನು ಉಲಿಸುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು” – 1 ಅರಸು 11: 9-13.

ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಮರಸ್ಯವೆಂಬಂತೆ, ಹತ್ತು ಕುಲಗಳು ಸೊಲೊಮೋನನ ಮರಣಾನಂತರ ಆತನ ಪೀಠಿಗೆಯಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟಿವು. ಹತ್ತು ಕುಲಗಳು ಸೊಲೊಮೋನನ ಮಗನೂ, ಆತನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯೂ ಆದ ರೆಹಬ್ಬಮನಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಟೆಯನ್ನು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನಾವು ಯೂದ ಕುಲದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಯಾಗಿರುವ ಬೆನ್ನಾಮೀನೋರ ಬಗ್ಗೆ ಕರ್ತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅದು ಕೆಲವು ಸಮಯದವರೆಗೆ ಸೊಲೊಮೋನನ ಪೀಠಿಗೆಗೆ ನಿಷ್ಪೇಯುಳ್ಳದ್ವಾಗಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ವಾಗ್ದತ್ವಾದ ಪ್ರತಿರೂಪವಾದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ, ಅದರ ಮಹಾ ಅರಸನಾದ ವೇಸ್ತಿಂಯನಿಗೆ ಸುವೃತ್ತವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿತ್ತು. ಸೊಲೊಮೋನನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಆತನ ಪೀಠಿಗೆಯ ಕಡೆಯು ಮೂರು ರಾಜರುಗಳು ಯೀಹೋಯಾಕೀಮ್, ಯೀಹೋಯಾಕೀನ್ (ಕೊನ್ನ) ಮತ್ತು ಆತನ ತಮ್ಮನಾದ ಚಿದ್ವಿಯ ಇವರುಗಳು. ಇವರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಸಾಕ್ಷಿವನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಪೀಠಿಗೆಯವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ವಾಸ್ತವವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿರೂಪವಾದ ಕರ್ತನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಾರರು ಎಂಬ ಭರವಸೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾವು ಗುರುತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಾವೂ ಹೀಗೆ ಓದುತ್ತೇವೆ :-

“ಕರ್ತನ ಇಂತೆನ್ನುತ್ತಾನೆ – ನನ್ನ ಜೀವದಾಣಿ. ಯೀಹೋಯಾಕೀಮನ ಮಗನೂ ಯೀಹೋದದ ಅರಸನೂ ಆದ ಕೊನ್ನೆಂಬ ನೀನು ನನ್ನ ಬಲಗ್ಗೆಯ ಮುದ್ರೆಯಂಗುರವಾಗಿದ್ದರೂ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಿತ್ತುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇನು! . . . ಕೊನ್ನೆಂಬ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಅಸಂತೋಷದ ಒಡಕು ಗಡಿಗೆಯೋ? ಯಾರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಮಡಕೆಯೋ? ಅವನೂ ಅವನ ಸಂತತಿಯವರು ಯಾಕ ಬಿಸಾಡಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ? ನೋಡದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏಕೆ

ಎಸೆಯಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ? ದೇಶವೇ, ದೇಶವೇ ಕರ್ತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ! ಕರ್ತನ ಇಂತೆನ್ನುತ್ತಾನೆ – ಇವನನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವನು, ವ್ಯಧಜನ್ನದವನು ಎಂದು ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ; ಇವನ ಸಂತಾನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಯಾವನೂ ದಾವೀದನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಯೀಹೋದವನ್ನು ಆಳಿ ಬಾಳನು” – ಯೆರಮೀಯ 22:24-30.

“ಯೀಹೋದದ ಅರಸನಾದ ಯೀಹೋಯಾಕೀಮನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಇಂತೆನ್ನುತ್ತಾನೆ – ಇವನ ಸಂತಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವನೂ ದಾವೀದನ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾಗನು; ಇವನ ಹೆಣವು ಬಿಸಾಡಲಿಟ್ಟಿ ಹಗಲಿನ ತಾಪಕ್ಕೂ ರಾತ್ರಿಯ ಚಳಿಗೂ ಕಡಾಗುವುದು” – ಯೆರಮೀಯ 36:30.

ಚಿದ್ವಿಯನ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಓದುವುದೇನೆಂದರೆ :-

“ಇಸ್ರಾಯೇಲಿನ ದೊರೆಯೇ, ದುಷ್ಪನೇ, ಬ್ರಾಹ್ಮನೇ! ನಿನಗೆ ಸಮಯವು ಹತ್ತರಿಸಿದೆ; ಇದೇ ನಿನ್ನ ಅಪರಾಧದ ಕಡೆಗಾಲ. ಕರ್ತನಾದ ದೇವರು ಇಂತೆನ್ನುತ್ತಾನೆ – ಮುಂಡಾಸವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬಿಡು! ಕರೀಟವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಾಕು! ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತವಾಗಲಿ; ಕೆಳಗಿದನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಾಡು, ಮೇಲಿನದನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಮಾಡು; ನಾನು ದೊಬ್ಬಿಬಿಡುವೆನು, ದೊಬ್ಬಿಬಿಡುವೆನು; ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯನು ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಒಂದೂ ಇದ್ದಂತಿರದು; ಅವನಿಗೇ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸುವೆನು” – ಯೆಹೆಜ್ಜೇಲ 21: 25-27.

ಇಲ್ಲಿ ಸೊಲೊಮೋನನ ಸಮಗ್ರ ಸಂತತಿಯವರ ಉರುಳಿಹೋಗುವಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ : ಇದೇ ಸಂತತಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ತರುವಾಯ ಈಗ ಇದನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಹಕ್ಕುಹೂಡಿದ ನಾಲಾನನ ಹೀನ್ಯಾಸಿದ ಅಥವಾ ಅಗೋಂಡರ ಪೀಠಿಗೆಯನ್ನು ಮರಿಯಳಲ್ಲಿ ದೇಹ ಧರಿಸಿದ ಅದರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ಮೆಸ್ಸಿಯನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಎತ್ತಲಿಟ್ಟಿದೆ.

ಮೆಸ್ಸಿಯನನ್ನು ಸೊಲೊಮೋನನ ಪೀಠಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸ ಬಾರದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಕರಾತ್ತಕವಾದ ಸಾಕ್ಷೀವನ್ನು ಯಾರು ಕೇಳಿಯಾರು? – ಆ ಪೀಠಿಗೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಹಕ್ಕಿನ ಕೇಳಿಕೆಗಳು, ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನಗಳ ಮತ್ತು ಶರತ್ತುಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಇರದೆ ಅವರ ಕಟ್ಟಿತನಗಳಿಂದಲೂ, ದೇವರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ದಂಗೆಗಳಿಂದಲೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಯೋಸೇಫನ ಮಗನಾಗಿದ್ದರಬಹುದು ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯು ಸಂಮಾರ್ಖವಾಗಿ ಸುಳಾಗಿದೆ ಎಂದು ರುಜುವಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆ ಪೀಠಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಎಂದಿಗೂ ಕರ್ತನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಾರರು.

ರಾಜ್ಯಭಾರವು ಸಾಲೋಮೋನನ ರೆಂಬೆಯಿಂದ ದಾವೀದನ ವಂಶವ್ಹಕದ ಮತ್ತೊಂದು ರೆಂಬೆಗೆ ವರ್ಗಾವಚೇಯಾದದ್ದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಇನ್ನಿತರ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂತಿಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಓದುವಂತೆ - “ನಾನು ಮುಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಾವೀದನೆಂಬ ಮೂಲದಿಂದ ಸದ್ಧುಮಿಂಯಾದ ವೋಲಕೆಯನ್ನು ಚಿಗುರಿಸುವೆನು; ಅವನು ರಾಜನಾಗಿ ಅಳುತ್ತಾ ವಿವೇಕದಿಂದ ಕಾಯ್ಕವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀತಿ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವನು” - ಯೆರೆಮೀಯ 23:5 (ನೋಡಿ Young's ಅನುವಾದ).

ಯೇಸುವಿನ ತಾಯಿಯಾದ ಮರಿಯಳು, ಈ ಯುಕ್ತವಾದ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಕಟ್ಟಬಿದ್ಧಳೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಆಕೆ ಲೂಕನ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿ (ಲೂಕ 1:46-55) ಕಂಡುಬರುವ ‘ಸ್ತುತಿಗೀತೆ’ಯನ್ನು ಪ್ರಮಾದನೀಯವಾಗಿ ಹೇಳುವಾಗ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ ಭರಿತಳಾಗಿದ್ದಳೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ “ಆತನು (ದೇವರು) ತನ್ನ ಭೂಜಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಸೌಕ್ರಿಯ ಮನಸ್ಸಳವರನ್ನು ಚದುರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ದೊಬ್ಬಿದೀನ ಸ್ಥಿತಿಯವರನ್ನು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾನೆ. ಹಸಿದವರನ್ನು ಮೃಷ್ಣಾನ್ನದಿಂದ ಶ್ರುತಿಪಡಿಸಿ ಸ್ಥಿತಿವಂತರನ್ನು ಬರಿಗ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ” (ಲೂಕ 1:51-53). ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಲೋಮೋನನ ಪೀಠಿಗೆಯ ಕೃಪಾಪಾತ್ರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ನಾತಾನನ ಪೀಠಿಗೆಯ ದೀನಸ್ಥಿತಿಯಳ್ಳಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕರೀಬ ಮತ್ತು ಮುಕುಟವನ್ನು ಬೆಂದಿರುವುದು ಹಿಂದಿನಿಂದ, ಹೀಗೆ ಸೋಲೋಮೋನನ ಪೀಠಿಗೆಯವರಿಂದ ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ಅದರ ಹಕ್ಕಳ್ಳಿ ದಾವೀದನ ಬುದದ ನೀತಿವಂತ ಹೊಂಬೆಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಾವೀದನ ಕೊಂಬೆಯೂ, ಸಂತಾನವೂ ಅಥವಾ ದಾವೀದನ ಮಗನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಆತನ ವಂಶಾವಳಿಯ ಪೀಠಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸೂಕ್ತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಇದು ಈ ಸಂಬಂಧವಾದ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಆತನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಾವೀದನ ಕರ್ತನು ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗ ನೋಡೋಣ. ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೇಸು ದಾವೀದನ ಮಗನೂ, ದಾವೀದನ ಕರ್ತನೂ ಎರಡೂ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯ?

ಆತನು ಶರೀರಧಾರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯ ವಾಸಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪನುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು ಎಂಬುವ ಕಾರಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಆತನು ದಾವೀದನ ಕರ್ತನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಂದು ನಾವು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇವೆ. - ಹಾಗಾದಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನ ಮಾನವ ಮೂರ್ವ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ದಾವೀದನ ಪೀಠಿಗೆಯವನು ಅಥವಾ ಮಗನೂ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವು ದಾವೀದನ ಕರ್ತನು ಇಲ್ಲವೇ ಆತನಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಮತ್ತು ಆತನು ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿದ ಉತ್ತಮವಾದ ಪಾಪಪ್ರಾಂತಿಕತ್ವದ ಮಹಾಕಾರ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಆತನು ‘ಎಲ್ಲರ ಕರ್ತನು’ (ಅ.ಕ್ರ 10:36) ಆಗಿದ್ದಾನೆ - “ಯಾಕೆಂದರೆ ಸತ್ತವರಿಗೂ ಜೀವಿಸುವವರಿಗೂ ಒಡೆಯನಾಗಿರ ಬೇಕಂತಲೇ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸತ್ತು ಜೀವಿತನಾದನು” - ರೋಮಾ. 14:9.

ನಿಜವಾಗಿ, ವಾಕ್ಯನು (ಲೋಗೋಸ್) ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೇವರು ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಭಾವಯಕ್ತನೂ* ಎಂಬ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೋ ಅದರಂತೆ ಆತನು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತನಾದ ‘ಕರ್ತನು’ ಎಂಬ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದಿರ ಬಹುದು. ಅದರಂತೆ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಸ್ತನು ಮರಣ ಹೊಂದುವ ಮನ್ನು ಆತನ ಶಿಷ್ಯರು ಆತನು ಸಂಜೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಯುಕ್ತವಾಗಿ ‘ಕರ್ತನು’ ಎಂಬ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದಿರಬಹುದು - “ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಗುರುಪೆಂದೂ, ಕರ್ತನಸೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ; ನೀವು ಕರೆಯುವುದು ಸರಿ, ನಾನು ಅಂಧವನೇ ಹೊದು” (ಯೋಹಾನ 13:13) ಎಂಬುದಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ತಾನೇ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಿಶೇಷ ದೂತನಾಗಿ ತಂದೆಯು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿ ಈ ಲೋಕದ ವಿಮೋಚನಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿರುವಾತನು, ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೌರವಿಸಿ ಆತನ ಬಗ್ಗೆ “ಈತನು ಪ್ರಿಯನಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಮಗನು; ಈತನನ್ನು ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ” (ಮತ್ತಾಯ 17:5) ಎಂದು ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳಿರುವಾಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಆತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಂದೆ ದೇವರ ಮೂರ್ವಕೃಪೆಯೂ, ಸತ್ಯವೂ ಉಳ್ಳ ಏಕೈಕ ಪಡೆದಾತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನಾಗಿ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವುದು ಉತ್ತೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಆತನನ್ನು ನಾವು ಗೌರವಿಸಬೇಕು, ಕೇಳಬೇಕು, ಆರಾಧಿಸಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರುವ ಆತನಿಗೆ ಸನಾನ್ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಮೋಸ್ತುಲನು ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಮರಣ ಹಾಗೂ ಮನರುತ್ತಾಗಳಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಮೂಲಕ ‘ಕರ್ತನು’ ಅಥವಾ ಒಡೆಯನಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಅರ್ಥವಿದೆ.

* ನಾವೀಗ ‘ಯೆಹೋವ’ ಎಂಬ ಪದದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವಂದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಪ್ಪುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಪದವನ್ನು ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ‘ಕರ್ತನು’ನಿಂದ ಭಾವಾಂತರಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾವು ‘ಕರ್ತನು’ ಎಂದು ತಜ್ರುಮೆಮಾಡಿರುವ ಮತ್ತು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವ ಇನ್ನಿತರ ಪದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. “ಕರ್ತನು (ಯೆಹೋವನು) ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಿಗೆ (ಆದೋನೆ - ನನ್ನ ಒಡೆಯನಿಗೆ) “ನೀನು ನನ್ನ ಬಿಂಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಳತಕೊಂಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು” ಇತ್ತೂದಿ

ಮನರುತ್ಥಾನ ಹೊಂದಿದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ‘ಎಲ್ಲರ’ ಅಂದರೆ ‘ಸತ್ತವರ ಮತ್ತು ಜೀವಿಸುವವರ’ ಕರ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಈ ವಿಶ್ವವಾದ ಅರ್ಥವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆತನ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ಪಾಪ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದ ಮಹಾಕಾರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತುಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆತನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಬಂದನು. ಮನುಕುಲವು ಅದರ ನೀತಿಭ್ರಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನ ಅವಿಧೇಯತೆಯ ಮೂಲಕ “ಪಾಪದ ಸಾಧ್ಯನಾದಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕೆ ಮಾರಲಬ್ಬವರಾಗಿ ಪಾಪ ಮತ್ತು ವುರಣ ಶಿಕ್ಷೆಗಳ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಶದಲ್ಲಿದ್ದು ನಿಸ್ಪಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ದೇವರ ನಿಯಮದ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣತೆ, ಈ ಕಡುಕಗಳಿಂದ ಇದರ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಆದಾಮನ ಮೂಲಕ ಆತನ ಸಂತಾನದವರಿಗೆ ಬಂದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒದಗಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಈ ಜನಾಂಗನ್ನು ಪಾಪದಿಂದ ಹೊರತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಅಮೂಲ್ಯ ರಕ್ತದಿಂದ ಇದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು, ಅದರ ಮಾಲಿಕನಾದನು. – “ಎಲ್ಲರ ಕರ್ತ”ನಾದನು. ಇದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ತನ್ನ ಮಾನವ ಮೂರ್ಖ ಸ್ಥಿತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾನವನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಾದನು. ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಕಟನೆ ಏನೆಂದರೆ – ‘ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ಈದುಬಲಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಸಿದನು’ – “ಕ್ರಿಸ್ತಕ್ಕೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು”. ಇದು ಆದಾಮನಲ್ಲಿ ದಂಡನೆಗೊಳಗಾದ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಬೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಲೋಕವು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ರಕ್ತ(ಪ್ರಾಣ)ದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುಬ್ಬಿತು.

ಆದರೆ, ಆತನು ಮಾನವ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಬೆಲೆತೆತ್ತು ಕೊಂಡುಕೊಂಡನಾದರೂ, ಆತನು ನ್ಯಾಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ‘ಕರ್ತನು’ ‘ಪ್ರಭುವು’ ‘ಎಲ್ಲರ ಕರ್ತನು’ ಆಗಿದ್ದರೂ ಆತನು ಆ ಜನಾಂಗವನ್ನು ತನ್ನ ದಾಸರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಅವರನ್ನು ಪಾಪದಿಂದ, ಅದರ ಸಂಬಳವಾದ ಮರಣದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸುವಂತೆ, ಮುಂದೆ ಅವರು ಆತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ದೇವರ ಕೃಪಾವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಮೆಸ್ಸಿಯ ರಾಜ್ಯದ ಸಾಫವನೆಯ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ, ಈ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮಾನವ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಏದೇನ್ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕಳಕೊಂಡ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವುದು, ಅವರನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕಲ್ಪಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಯೊಂದರ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಮಾನವರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸುವ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನು

ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವನಾದನು, ಮಾಲಿಕನಾದನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರ ಕರ್ತನಾದನು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಮರಣದ ಮೂಲಕ ಮೆಸ್ಸಿಯನು ದಾವೀದನ ಕರ್ತನೂ ಆದನು. ಯಾಕೆಂದರೆ ದಾವೀದನು ಸಹಾ ಆತನ ಅಮೂಲ್ಯ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ಜನಾಂಗದ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

“ದಾವೀದ ವಂಶವೆಂಬ ಬುಡದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಚಿಗುರೂ, ಅವನ ಸಂತತಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ”

- ಪ್ರಕಟನೆ 22:16

The Root and Offspring of David - 22:26

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದೇ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಸೆಬೆಗೆ ಹೇಳಿದ ಹೇಳಿಲಿನ ವ್ಯಾತ್ಪಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ದೇಹದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಆತನ ತಾಯಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ದಾವೀದನ ಕೊಂಬೆಯೂ, ಚಿಗುರೂ, ಸಂತತಿಯೂ, ಮಗನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ತನ್ನ ನಿಷ್ಪಳಿಂಕ ದೇಹವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಆತನು ದಾವೀದನ ಬುಡಪೂ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಆತನ ಕರ್ತನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ‘ಮೂಲ’ (ಬುಡ) ಎಂಬ ಪದದಿಂದಾದ ಆಲೋಚನೆಯು ‘ಕರ್ತನು’ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವುದ್ದಿಂತ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದೆ. ದಾವೀದನ ವಂಶವೆಂಬ ‘ಬುಡ’ಎಂಬುದು ದಾವೀದನ ಮೂಲವನ್ನು, ಜೀವದ ಮೂಲೋತ್ಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ದಾವೀದನು ‘ಇಷಯನ ಬುಡದಿಂದ ಬಂದ ಚಿಗುರು’ ಎಂದು ಸತ್ಯವೇದವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಾಭಾವಿಕ ವಂಶಾವಳಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಆತನ ತಂದೆಯು ಆತನ ಮೂಲ(ಬುಡ)ವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ದಾವೀದನ ‘ಬುಡ’ ಅಥವಾ ‘ತಂದೆ’ ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಆದನು? ಆತನು ‘ದೇಹಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ’ ಮೊದಲಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆತನು ಮಾನವ ದೇಹಧರಿಸಿದಾಗಲೇ ಆತನು ಆದಾಮನ ಸಂತತಿಗೆ ಆಕೆಂರು ತಾಯಿಯನು ವೂಲಕ ಸಂಬಂಧಿಸುವವನಾದನು (ಇಬ್ರಿಯ 2:14-18). ಆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಆತನು ದಾವೀದನ ಚಿಗುರು ಅಥವಾ ಕೊಂಬೆಯಾದನೇ ಹೊರತು ಬುಡವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಆತನು ಯಾವಾಗ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ‘ಬುಡ’ವಾದನು? ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ದಾವೀದನ ಕರ್ತನಾದನು ಎಂದು ನಾವು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆ ರೀತಿಯಾವುದೆಂದರೆ, ಅದು ಆತನ ಮರಣ. ಮರಣದ ಮೂಲಕ ಆತನ ಆದಾಮನ ಮತ್ತು ದಾವೀದನೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಆತನ ಸಂತತಿಯವರೆಲ್ಲರ ಜೀವದ ಹಕ್ಕನ್ನು

ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು; ಆ ‘ಸಮಯ’ಪೆಂದರೆ ಆತನು ಸತ್ತವರೋಳಗಿಂದ ಜೀವಿತನಾಗಿ ಎದ್ದುಬಂದಾಗ, ಆದಾಮನ ವಿಮೋಚಕನು ಆತನ ಸಂತತಿಯವರ ವಿಮೋಚಕನೂ ಆದನು. ಹೀಗಾಗಿ ಆತನು ದಾವೀದನ ವಿಮೋಚಕನೂ ಹೌದು.

ಆದುದರಿಂದ ಮಾನವ ಮೂರ್ಚ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಲೋಗೋಸ್ ಆಗಲಿ, ಮಾನವನಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಜನಿಸಿರದಿದ್ದ ಯೇಸುವಾಗಲೇ ದಾವೀದನ ಕರ್ತನು ಅಥವಾ ಬುಡವೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನರುತ್ಥಾನಗೊಂಡ ಮೆಸ್ಸೀಯನು. ದಾವೀದನು ಆತ್ಮಪರಿವಶವಾದಾಗ (ಅಂದರೆ ಪ್ರವಾದೀಯ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಭಾವದೊಂದಿಗೆ ವಾತನಾಡುವಾಗ) ಯೇಸುವನ್ನು ಕರ್ತನೆಂದು ಕರೆಯುವವನಾಗಿ ‘ನನ್ನ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರು ಎಂದು ಯೆಹೋವನು ನನ್ನ ಕರ್ತನಿಗೆ (ಯೇಸುವಿಗೆ) ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ’ ಮುಂತಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಉಲ್ಲೇಖವು ಬಲಿದಾನವಾದ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುವ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಆತನು ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ಸಮರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸದೇ ಇರುವ ಮಾನವನಾದ ಯೇಸುವಿಗಲ್ಲ, ಆದರೆ ಜಯಶೀಲನಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಮುಗಿಸಿದ ಯೇಸುವಿಗೆ, ಜೀವ ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಯಿಂಳ್ಳ ಯೇಸು ಕರ್ತನಿಗೆ, “ಸತ್ತವರೋಳಗಿಂದ ಮೋದಲು ಎದ್ದು ಬಂದವನೂ, ಭೂರಾಜರ ಒಡೆಯನೂ ಆಗಿರುವ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ” (ಪ್ರಕಟನೆ 1:5). ಈತನ ಬಗ್ಗೆ ಪೇತ್ರನು ಸಹಾ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೂ ಕರ್ತನಾಗಿರುವ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನು” (ಅ.ಕ್ರ. 10:36). “ದೇವರು ಆತನನ್ನು ಮೂರನೆಯ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಣಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು” (ಅ.ಕ್ರ. 10:41). ಪೌಲನು ಸಹಾ “ಆ ಏಕಾಧಿಪತಿಯ ರಾಜಾಧಿ ರಾಜನೂ, ಕರ್ತನ ಕರ್ತನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ” (1 ತಿಮೋ. 6:15) ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಎರಡನೆಯ ಆದಾಮನು

The Second Adam

ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಬುದ ಅಥವಾ ಮೂಲ ಪಿತೃವಾದ ಆದಾಮನು ದೇವರಿಗೆ ಅವಿಧೀಯನಾದ ಕಾರಣ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಆತನಂತೆ ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸಲು ವಿಫಲಗೊಂಡನು; ಆತನು ತನ್ನ ಸಂತಾನದವರಿಗೆ ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಕೊಡಲು ವಿಫಲನಾದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಹಕ್ಕನ್ನೂ ಕಳಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಂತಾನದವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವೋ ಎಂಬಂತೆ ವಂಶಪಾಯಂಪಯ್ಯವಾದ ಪಾಪ, ಬಲಹೀನತೆ, ನೀತಿಭ್ರಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಮರಣವನ್ನು ಬರವಾಡಿದನು. ಎರಡನೆಂರು ಆದಾಮನಾಗಿ

ಮೊದಲನೆಯ ಆದಾಮನ ಸಾಫನವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವಂತೆ ವಾಕ್ಯಪೆಂಬಾತನು (ಲೋಗೋಸ್) ವೂಂಸ ದೇಹಧಾರಿಯಾಗಿ ಮಾನವನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಾದನು. ಆತನು ಪೋದಲನೆಂರು ಆದಾಮನ ತಪ್ಪಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳಿಸಿಹಾಕಿ, ಆತನಿಗೂ, ಆತನ ಸಂತತಿಯವರೆಲ್ಲಿರಿಗೂ (ದೇವರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವವರೆಲ್ಲಿರಿಗೂ) ಅವಿಧೀಯರೆಂಬು ದಸೆಯಿಂದ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾದ ಜೀವಿತ, ನಿತ್ಯಜೀವ ಇವುಗಳನ್ನು ಅವಗಳ ಹಿತಕರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವವನಾದನು.

ಹೀಗಿದ್ದಾಗೂ, ಮನುಷ್ಯನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ‘ಎರಡನೆಯ ಆದಾಮನೆಂದು ಕೆಲವರು ಉಂಟಿಸುವುದು ಬಲು ದೊಡ್ಡ ತಪಾಗುತ್ತದೆ. ಓಹ್, ಇಲ್ಲ! ಅಮೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವಂತೆ “ಎರಡನೆಯ ಆದಾಮನು ಪರಲೋಕದಿಂದ ಬಂದವನು” (1 ಕೋರಿಂಥ 15:47). ಪರಲೋಕದಿಂದ ಬಂದ ಈ ಕರ್ತನು, ತನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಆಗಮನದಲ್ಲಿ ಆದಾಮನ ಸಂತತಿಯವರ ತಂದೆಯ ಸಾಫನ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಅವರನ್ನು ಕಲ್ಪಾರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ರಕ್ತವನ್ನು ಜೆಲ್ಲಿ ವಿಮೋಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನು ತಾನು ಜೀವಧಾರಂಕನಾಗುವ ಪೋದಲು ಅಥವಾ ತಂದೆಯಾಗುವ ಮೊದಲು ಆದಾಮನ ಸಂತತಿಯವರನ್ನು ನ್ಯಾಯಶೀಲಿಕಣ ದಂಡನೆಯಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಆತನು ತನ್ನ ಮೊದಲನೆಯ ಆಗಮನದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಿದನು. ಆತನು ತನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಆಗಮನದಲ್ಲಿ ಮನಃವಶದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾನವ ಜಾತಿಯನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವವನಾಗಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು, ಆದಾಮನಲ್ಲಿ ಕಳಿಕೊಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಮನಃದಯಿಪಾಲಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮಧ್ಯಂತರ ಕಾಲವು ತಂದೆಂರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಗಳಿಗನುಸಾರ ವಾಗಿ ವಿಮೋಚನೆಗೊಂಡ ಲೋಕದಿಂದ ಯಾರ ಅರ್ಹತೆಗಳು ಪೂರ್ವನಿರ್ಧಾರಿತವಾಗಿವೆಯೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಆಯ್ದುಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ ಜರಗುತ್ತದೆ - ಅವರೆಲ್ಲರೂ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗನ ಸ್ವಾರೂಪ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ - “ತಾನು ಯಾರನ್ನು ತನ್ನವರೆಂದು ಮೋದಲು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನೋ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಮಾಗನ ಸಾರೂಪ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನೇಮಿಸಿದನು” (ರೋಮಾ. 8:29). ಈ ವರ್ಗದವರನ್ನು ‘ರಾಜವಂಶಸ್ಥ ಯಾಜಕ ವರ್ಗದ ಸಹಾಯಕ ಯಾಜಕರು’, ‘ಸಭೆ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹ’, ‘ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿ’ ‘ಯಜ್ಞದ ಕುರಿಯಾದಾತನ ಹಂಡತಿ’ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಗೌರವ, ಆಶೀರ್ವಾದಗಳ ಮತ್ತು ಆತನ ರಾಜ್ಯದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ

‘ಸಹ ವಾರಸುದಾರರು’ ಎಂದು ನಾನಾ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಮೆಸ್ಸೀಯನು ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಲಿರುವ ಭವ್ಯವಾದ ಉದ್ದೇಶ ಇವುಗಳು ‘ಮನಃಶೈತನೆ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಪದವು ಒಮ್ಮೆ ತಂದೆರೂದ ಆದಾಮನಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಜೀವಪದೆಯುವರಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಯಿತು; ಅದು ಕೇವಲ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣ ವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಜನಾಂಗದ ನೂತನ ತಂದೆಯು, ಎರಡನೆಯ ಆದಾಮನು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಮನಃಶೈತನವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಖಿಸಿದನು. ಇದು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಈ ಮನಃಶೈತನದ ಸಮಯವು ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಕಾಲ ಎಂದು ಶಿಷ್ಟರಿಗೆ ನುಡಿದನು “ಯಾರು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ಮನಃಶೈತನದಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯಾರ ಹನ್ನರಡು ಕುಲಗಳ ನ್ಯಾಯವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಹನ್ನರಡು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು” (ಲೂಕ 22:30 ನೋಡಿ) ಇವೇ ಮುಂತಾದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಸುವಾರ್ತಾ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಆಯ್ದುಗೊಂಡ ಸಭೆಯು, ಮನಃಶೈತನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸತ್ಯವೇದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಾವುಂತ್ವವಾಗಿ ಮಾನ್ಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅನೇಕರು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಮನಃಶೈತನವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಖಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಅದರ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಎಲ್ಲರೂ ಮೂರಣ ಮನಃಶೈತನವನ್ನು ಅನುಭವಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸೂಕ್ತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಮೂರಣವಾದ, ಸಮಗ್ರವಾದ ಮನಃಶೈತನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಮನಃಶೈತನಕ್ಕೂ, ಲೋಕದ ಮನಃಶೈತನಕ್ಕೂ ಇರುವ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವಿಶ್ಲಷಿಸಿ ಗಮನಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸಭೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ನೋಡುವಾಗ ಸುವಾರ್ತಯುಗದಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ಮನಃಶೈತನಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕರನ್ನು ಕರೆಯಲಾಗುವುದು. ಆದರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು - ಆಹ್ವಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರವೇ ಮೂರಣ ಮನಃಶೈತನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು. ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗುವುದು, ದೈವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಹೊಂದುವುದು. ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ

ಒದಗಿಸಲಾದ ಪುನಃಶೈತನವು, ನಾವೀಗಾಗಲೇ ಕಂಡುಹೊಂಡಂತೆ, ಅದೊಂದು ನೂತನ ಸ್ವಭಾವವಲ್ಲ, ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಪುನಃವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಹೀಗೆಂದು ಬರೆದದೆ - “ಮೊದಲನೆಯ ಮನಷ್ಯನಾದ ಆದಾಮನು ಬದುಕುವ ಪ್ರಾಣಿಯಾದನೆಂದು ಬರೆದಿದೆಯಲ್ಲ. ಕಡೇ ಆದಾಮನೋ ಬದುಕಿಸುವ ಆತ್ಮನು. ಆತ್ಮೀಕವಾದುದು ಮೊದಲನೆಯದಲ್ಲ. ಪಾಕೈಕವಾದುದು ಮೊದಲನೆಯದು; ಆಮೇಲೆ ಆತ್ಮೀಕವಾದದ್ದು” - 1 ಕೊರಿಂಥ : 15:45-47. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವು ದೇಹಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಆದಾಮನೋಡನೆ ಅಥವಾ ಆತನ ಜನಾಂಗದವರಲ್ಲಿ ಆತನ ಸಂತಾನದ ಮೂಲಕ ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡನು - “ಆತನು ದೇವದೂತರನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆಂದು ಬರೆದಿಲ್ಲ; ಅಬ್ರಹಾಮನ ಸಂತತಿಯನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದಿದ್ದಾನಷ್ಟೆ” (ಇಬ್ರಿಯ 2:16). ಮತ್ತು “ಆತನು ಮರಣದ ಭಾರೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವದೂತರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನು... ಆತನು ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗಾಗಿ ಮರಣವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು”. ಆದರೆ, ಈ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನೇರವೇರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆತನು ಮರಣದಿಂದ ಜೀವಿಸುವವನಾಗಿ ಎದ್ದು ಬಂದನು, ದೇವರ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಧಾರಿಯಾದನು, ವರಾನವ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಕೊಂಡುಹೊಳ್ಳುವವನಾದನು. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಲೋಕದವನಾಗಿಯೇ ಇರದೆ, ಪರಲೋಕದ ಕರ್ತನಾದನು - ಎರಡನೆಯ ಆದಾಮನೂ, ಜೀವದಾಯಕನೂ ಆದನು.

ಮೊದಲನೆಯ ಆದಾಮನು ವುಂಳಿದೆ ‘ಬುಡವಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸಮಗ್ರವಾದ ಮಾನವ ಕುಟುಂಬವು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ವಾಂಸದೇಹಧಾರಿಯಾಗಿ, ಮರಿಯಳಿ ಮಗನಾಗಿ, ದಾಖಿಲನ ಮಗನಾಗಿ, ಅಬ್ರಹಾಮನ ಮಗನಾಗಿ, ಅದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆದಾಮನ ಕೊಂಬಯೂ ಆದನು (ಆದರೆ ನಾವು ಕಂಡುಹೊಂಡಂತೆ, ಮೇಲಿನಿಂದ ಹಾನಿಯಿಲ್ಲದ ಜೀವವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡವನಾಗಿದ್ದನು. ಇದು ಆತನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸಹಾ ಪಾಟಿಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಡುವುದಾಗಿತ್ತು). ಆತನು ಮಾನವನಾಗಿ ದೇವರ ಯೋಜನೆಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ದೇವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆದಾಮನ ಸಂತಾನದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಆದಾಮನ ‘ಖಿತ್ಪತ್ತ’ದ ಅಥವಾ ಜನಾಂಗದ ಮೂಲನೆಂಬ ಹಕ್ಕನ್ನೂ ಕೊಂಡುಹೊಂಡನು. ಈ

ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಆದಾಮನ ಸಾಫನವನ್ನು, ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಾಗ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಎರಡನೆಯ ಆದಾಮನಾದನು. ಆತನು ಆದಾಮನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಾನವ ಜೀವವನ್ನು ಧಾರೆಯಿರೆದು ಆತನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡ ಬಹುದಾಗಿದ್ದಂಥವ ಸಂತತಿಯನ್ನು ತ್ರಾಗಮಾಡಿದನು. ಆದಾಮನ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನು ಆದಾಮನ ಸಂತತಿಯವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾರು ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು, ಅವರಲ್ಲಿ ಮನಃಶೈತನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಶರತ್ತುಗಳೊಡನೆ ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ದಯವಾಲಿಸಿದನು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಷಯನ ಅಥವಾ ದಾವೀದನ ಬುಡದ ಕೊಂಬೆ ಯಾಗಿರೆದೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ತಾನೇ ನೂತನ ಬುಡವಾದನು, ಮಾನವ ಜಾತಿಗೆ – ಆದಾಮ, ಅಬ್ರಹಾಮ, ದಾವೀದರುಗಳನ್ನೂಳಗೊಂಡಂತೆ ಪಾಪದಿಂದ ನಾಶವಾಗಿದ್ದ ಆ ಕೊಂಬೆಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನೂತನ ಜೀವ ಮತ್ತು ಪೋಷಣಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಿಸಿದ್ದವಾದ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವರು.

ಇದು ಈ ಕಾಲದ ತನ್ನ ಸಭೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಮಾಡುವ ಪ್ರಧಮ ಕಾರ್ಯದಂತೆ ಮಿಲಿಯಾರ್ತರ ರಯಗದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮಾನವ ಜಾತಿಯವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಆತನು ವೂಡಲಿರುವ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈಗ ದೇವರೊಂದಿಗಿನ ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ಸಭೆಯು ಸಾಮರಸ್ಯದೊಡನೆ ಮಾನವ ನೀತಿನಿರ್ಣಯ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಆತನ ಪ್ರಧಮ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ – ಇದನ್ನೇ ಸರ್ವಸಂಪೂರ್ಣಾದ ಯೇಸು ದೀಕ್ಷಾಸೂನದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಅನುಭವಿಸಿದನು; ಇದನ್ನೇ ಸರ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣಾಗಿದ್ದ ಮಾನವನಾದ ಆದಾಮನು ಸಹಾ ಆತನು ಅವಧೀಯನಾಗುವ ಮೊದಲು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದನು. ಇವರೆಲ್ಲರದ್ದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದವುಗಳು, ಆದರೆ ನಮ್ಮದು ಹಾಗೆಂದು ಪರಿಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾವು ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ನೀತಿವಂತರಾಗಿ ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆ ಇದೆ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ತನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಭೆಯನ್ನು ದ್ರಾಕ್ಷಿಬಳಿಯನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ; ಇದು ನಮಗೆ ಬೇರು ಮತ್ತು ಕೊಂಬೆಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತಮ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ. ಆದಾಮ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂತಾನವು ಮೂಲದ ಬೇರು ಮತ್ತು ಕೊಂಬೆಗಳಾಗಿದ್ದ ಪಾಪವೆಂಬ ನಂಜಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದ ಕೆಟ್ಟ

ಪ್ರತಿಫಲವಾದ ಮರಣವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ನೂತನ ಕೊಂಬೆಯಾಗಿ ಆದಾಮನ ದ್ರಾಕ್ಷಿಬಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಸಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಒಂದು ವಿನೂತನ ಘಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ದ್ರಾಕ್ಷಿಬಳಿಯ ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಅದರ ಬಳಿಗಳು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೂತು ಹಾಕಿದರೆ ಅವು ಬೇರುಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಆದಾಮನ ಕಸಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ, ಹೂಳಲ್ಪಟ್ಟು, ಕೊಂಬೆಯಾಗಿ ಸ್ಥಿತಗೊಂಡು ಬೇರಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿರುವ ಆತನ ಸಭೆಗಳು ಆತನ ಕೊಂಬೆಗಳಾಗಿವೆ. ಅದರಂತೆ ಅವಗಳು ಪವಿತ್ರತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಘಲಗಳನ್ನು ಬಿಡುವವುಗಳಾಗಿವೆ – “ನಿವು ಪಾಪದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ದೇವರಿಗೆ ದಾಸರಾದುದರಿಂದ ಪರಿಶುಧಾಗುವುದೇ ನಿಮ್ಮ ಘಲ” (ರೋಮಾ. 6:22). ನೂತನ ಜೀವವನ್ನು ಆತನಿಂದ ಸೆಳಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಈ ಯುಗದ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಂಬೆಗಳೂ ಆತನ ಕೊಂಬೆಗಳಾಗಿ ಆತನಿಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಘಲಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆತನಂತೆಯೇ ಸಂಭವನೀಯವಾಗಿ ಹೂಳಲ್ಪಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಆತನೊಡನೆ ಬೇರಿನ ಭಾಗಗಳಾಗಬೇಕು. ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಜೀತನಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಮಾನವ ಕುಲದ ಮನಃಶೈತನವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

ಪತನಗೊಂಡ ಆದಾಮನು ಮಾನವ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಿ ಮಾಡಿದನು; ಎರಡನೆಯ ಆದಾಮನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮೊದಲನೆಯವನ ಮತ್ತು ಆತನ ಜನಾಂಗದವರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತರುವವನಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಇಚ್ಛೆಯಿಳ್ಳವರು ಮತ್ತು ವಿಧೇಯರನ್ನು ಮನಃಶೈತನ ಹೊಂದಲು ತಯಾರು ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು “ಮನಃಶೈತನ”ವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದು – (ಅ.ಕ್ರ. 3:19–23 ನೋಡಿರಿ). ಮೊದಲನೆಯ ಆದಾಮನಲ್ಲಿ ಕಳಕೊಂಡ ಈ ಲೋಕದ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನೂ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವುದು. ಅಂದರೆ ಕರ್ತನ ಬಳಿಗಳಾಗಿ, ಮನುಕುಲವು ಪುನರ್ವಾಶಗೊಂಡು ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲು ಘಲಪ್ರದವಾಗಿರುವರು. ಆದರೆ, ಗಮನಿಸತಕ್ಕದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಬುಡವಾಗುವ ಸವಲತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ, ಶಿರಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹ ಅಂದರೆ ಸುವಾತಾ ಯುಗದಲ್ಲಿ “ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತದಿಂದ ಪೋಷಿತರಾಗುವುದಕ್ಕೂ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರ ಭವಿಷ್ಯದ್ ಜಾನಾನುಸಾರವಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಮೊಸಲಾಗಿದೆ” (1 ಪೇತ್ರ 1:2). ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ (ಕೊಂಬೆಯು ಹೂಳಲ್ಪಟ್ಟ ಬುಡವಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಜೀವಿಸಿದ್ದ) ದಾವೀದ ಮತ್ತು ಇತರ ಗಣ್ಯ ಅಹರರುಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಈ ಬುಡದ ಭಾಗವಾಗಲೀ,

ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಲೀ ಆಗಲಾರದು. ಆದರೆ ಅವರು ಆತನ ಅಂದರೆ ಸರ್ವಸಂಮಾಣ ವೃಕ್ಷಯಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಅದು ಈ ಲೋಕದ್ವಾಗಲೀ ಪರಲೋಕದ್ವಾಗಲೀ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಶೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದು. ಮಾನವ ಜಾತಿಗೆ ಸರ್ವ ಸಂಮಾಣ ವೃಕ್ಷಯಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ, ‘ಪವಿತ್ರ ಕೊಂಬಯಾಗುವ’ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಸದವಾತ ಒದಗಿಬರುವುದು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ದೇಹವೂ. ಮದಲಗಿತ್ತಿಯೂ, ಆತನ ನಂಬಿಗಸ್ತ ಸಹಾಯಕ ಯಾಜಕರಾದವರೂ ಆದ ಸಭೆಯು ಈಗ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶ್ರಮೆಯ ಹಿಂದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಭಕ್ತಿಪಾಡುವವರಾಗಿದ್ದು “ಆತನೊಂದಿಗೆ ಆತನ ಮರಣದ ಸಾರೂಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಲಪ್ಪವರು” ಆತನ ಪರಲೋಕದ ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವರು - 1 ಕೌರಿಂಥ 15:48,49 ಮತ್ತು ಇಬ್ಬಿಯ 11:39,40.

ನಿತ್ಯನಾದ ತಂದೆ

The Everlasting Father

“ಅದ್ವಿತೀ ಸ್ವರೂಪನು, ಅಲೋಚನಾ ಕರ್ತನು,
ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ದೇವರು, ನಿತ್ಯನಾದ ತಂದೆ,
ಸಮಾಧಾನದ ಪ್ರಭು ಎಂಬವು ಆತನ ಹೆಸರು”
(ಯೇಶಾಯ 9:6)

ನಾವೀಗಾಗಲೀ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಅನ್ನಯಾಗುವ “ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ದೇವರು” ಎಂಬುದರ ಜೀವಿತ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆತನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯೂ ಕುಟುಂಬದವರಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತವಾದವನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಪ್ರಾಯವೂ ಇರದು. ಆತನೊಬ್ಬ ಮಹಾ ಸಮಾಲೋಚಕನು ಅಧವಾ ಚೋಧಕನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಯಾರದ್ದು ವಿವಾದವಿರದು. ಇಂದಿನ ಕೆಡುಕಿನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಳಿವಿನಿಂದಾಗುವ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಗೆಲಿಬಿಲಿಯೂ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಾಜ್ಯವು ಸಾಫ್ಯವನೆಯಾಗುವುದಾದರೂ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಶಾಂತಿಯ ಅರಸನು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಖಚಿತವಾದ. ನೀತಿವಂತಿಕೆ ಎಂಬ ಯುಕ್ತವಾದ ನೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸದಾ ಶಾಂತಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಾಫಿಸಲಿರುವನು. ಇದು ದೈವಿಕ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಇರುವುದು. ನಾವೀಗ ‘ನಿತ್ಯನಾದ ತಂದೆ’ ಎಂಬ ಈ ಶಿರೋನಾಮೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದು ಇದು

ಇತರ ಶಿರೋನಾಮೆಗಳಂತೆಯೇ ಸೂಕ್ತವಾದುದು ಅರ್ಥಗಭ್ರಿತವಾದುದು ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿದ್ದೇವೆ.

ಕೆಲವರು ತರ್ಕಮಾಡುವಂತೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವಿನ ದೇವರೂ, ತಂದೆಯೂ ಆಗಿರುವ (1 ಪೇತ್ರ 1:3) “ಯೇಹೋವನೇ ನಿತ್ಯನಾದ ತಂದೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯ ವೇದವಚನಗಳಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾದುದಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವೃತ್ತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಈ ಶಿರೋನಾಮೆಯು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಎರಡನೆಯ ಬರೋಣದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೂ ಅನ್ನಯಾಗುವಂತೆ ವೇದವಚನಗಳು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. – ಆತನು ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮನ್ಯೈತನರಾದ ಮಾನವ ಕುಲದ ತಂದೆಯಾಗುವನು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ನಾವೀಗ ತಾನೇ ಪರಿಗಳಿಸಿದ ಶಿರೋನಾಮೆಗೆ - “ದಾವೀದನ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಕುಲದ ಕರ್ತನು”, ಹೊಸ ಬುಡ (ಬೇರು) ಇವುಗಳಿಗೆ ಇದು ಸರಿಸಮವಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಆದಾಮು ಎಂಬುದು ನಿತ್ಯ ಜೀವವನ್ನು ನೀಡುವ ನಿತ್ಯನಾದ ತಂದೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಇಡೀ ಲೋಕವನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆತ್ತು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರುವ ಮಾನವರಿಂದ, ಆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಆತನು ಅದರ ಕರ್ತನೂ ಒಡೆಯುವೂ, ಅದನ್ನು ಮನಃಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವವನೂ, ಅದರ ಜೀವದಾಯಕನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ‘ತಂದೆ’ ಎಂಬುದರ ಕೇಂದ್ರ ಅಲೋಚನೆಯು ‘ಜೀವದಾಯಕ’ವೇ ಆಗಿದೆ. ಮನಃಶೈತನಗೊಳ್ಳಲಿರುವ ಅರ್ಥವಾ ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಮನಃಸಾಫಿತಗೊಂಡು, ಮನರುತ್ತಾನದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಲಿರುವ ಈ ಲೋಕದೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲು ‘ನಿತ್ಯನಾದ ತಂದೆ’ ಎಂಬುದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ ಸೂಕ್ತವಾದ, ಉಚಿತವಾದ ಶಿರೋನಾಮೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರನು. ಈ ಲೋಕದ ಜೀವವು ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದಲೇ ನೇರವಾಗಿ ಬರುವುದು, ನಾವೀಗಾಗಲೀ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ನೋಡಿದಂತೆ, ಆತನು ದೇವರ ವೃವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಮೂರ್ಖ ಬೆಲ್ಲ ತೆತ್ತು ಇದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದಾಗ್ಯಾ, ಮನಃಸಾಫಿಸಲಾಗುವ ಈ ಲೋಕವು, ಮನಃಸಂಧಾನದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಯೇಹೋವನನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವದ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದದ ಮಹಾ ಬಗ್ಗೆಯನ್ನಾಗಿ,

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಕಾರ್ಯಸಾಧಿಸಿದ ರಕ್ಷಣಾ ಯೋಜನೆಯ ಕರ್ತೃವಾಗಿ, ಮಹಾ ತಂದೆಯಾಗಿ. ಸಮಸ್ತರ ಮಹಾ ಕರ್ತನನಾನ್ನಿಗೆ ಮಾನ್ಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ – 1 ಕೊರಿಂಥ 15:24–28; 3:23 ಮತ್ತು ಮತ್ತಾಯ 19:28.

ನಾವೀಗೆ ತಾನೇ ಕಂಡುಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ಮೂರ್ಖ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರವಾದನೀಯ ಹೇಳಿಕೆಯು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳನ್ನು, ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದವರನ್ನು, ವೇದ ಪಂಡಿತರುಗಳನ್ನು, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿದೆ:

**“ಅರಸನೇ, ಪಂಶಪಾಯ್ಯಂಪಯ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುವರು;
ಅವರನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ
ನೇಮಿಸುವಿ” – ಕೀರ್ತನೆ 45:16**

**Instead of thy Fathers, they shall be thy
children whom thou mayest make
Princes in all the Earth - Psa. 45:16**

ಪಿತೃಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯೇಸುವಿನ ತಾಯಿಯಾದ ಮರಿಯಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ವಂಶಾವಳಿಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ‘ಪಿತೃಗಳು’ ಮೆಸ್ಸಿಯನ್ ಮಾರ್ಚಜರು ಎಂದು ಗೌರವಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಧಾರ್ವಿದನು ಬುಡವಾಗಿದ್ದ ಅದರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮೆಸ್ಸಿಯನೆಂಬ ನೀತಿವಂತನ ಕೊಂಬೆ ಮಟಿಯಿತೆಂದು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಮೆಸ್ಸಿಯನು ಧಾರ್ವಿದನ ಮಗನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವಾದ ಸಭೆಯು ಮೂರ್ಖಗೊಂಡು, ಅದು ತನ್ನ ವುಹಿವೆಂರು ಶಿರಸ್ಸಾದ ಠರ್ಮಸುಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಮಾನವ ಕುಲದ ನಿತ್ಯನಾದ ತಂದೆಯು ಪ್ರಪಂಚದ ನೂತನ ಹುಟ್ಟನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವಾಗ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ತಂದೆಗಳಾಗಿದ್ದವರು ಅಬ್ರಹಾಮ, ಯಾಕೋಬ, ಇಸಾಕ, ಧಾರ್ವಿದ ಮುಂತಾದವರು ಈಗ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಾತಿನ ಯುಕ್ತವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಜೀವವಿಲ್ಲ; ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮರಣ ಶಿಕ್ಷಣ ಒಳಗಾದ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ಯೇಸು ನಮ್ಮ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ಅಬ್ರಹಾಮ ಮತ್ತು ಧಾರ್ವಿದನ ಸಂತಾನದವನು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಾಗ,

ಹಾಗೂ ವಿಮೋಚನಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೇರವೇರಿಸಿದಾಗ, ಅದು ಸರ್ವ ಸಾವಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ದೈಹಿಕ ರೀತಿಯ ಆತನ ಈ ಮೂರ್ಖಜರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಯಿತು. ಆತನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು. ಆತನ ಹೊರತಾಗಿ ಯಾರೂ ಸಂಪರ್ಕವಾದ, ಸರ್ವರ್ಥಕವಾದ ವುತ್ತು ನಿತ್ಯನಿರಂತರವಾದ ಜೀವವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ – “ಆತನ ಮಗನನ್ನು ನಂಬುವವನಿಗೆ ಜೀವ ಉಂಟು; ಮಗನಿಗೆ ಒಳಗಾಗದವನು ಜೀವವನ್ನು ಕಾಣುವುದೇ ಇಲ್ಲ” (ಯೋಹಾನ 3:36). ಹೀಗಾಗಿ ಅಬ್ರಹಾಮ, ಯಾಕೋಬ, ಇಸಾಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ವಿದ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಪ್ರವಾದಿಗಳೂ, ಮತ್ತು ಲೋಕದ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕವೇ ತವ್ಯ ಭೂವಿಷ್ಟತ್ತನ್ನು, ನಿತ್ಯ ಜೀವಿತವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಆತನ ಹೊರತಾಗಿ ಉಳಿದೆಲ್ಲೆಡೆ ದಂಡನೆ ಮಾತ್ರವೇ. ಆದುದರಿಂದ, ದೇವರ ಸೂಕ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಡುವರು ಎಂಬುದು ಸತ್ಯ. ಇದು ಮಹಾ ಜೀವದಾಯಕನಾದ ಯೇಸುವಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಹೀಗಾಗಿ ಆತನೇ ಅವರ ತಂದೆಯೂ ಜೀವದಾಯಕನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ವೇದವಚನಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯಾದ ಸಭೆಯ ಹೊಸಹುಟ್ಟುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯನ್ನು ಜನಕ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವಂತೆ ಅಮೋಸ್ತಲನಾದ ಪೇತ್ರನು – “ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ತಂದೆಯೂ ದೇವರೂ ಆಗಿರುವಾತನು . . . ನಮ್ಮನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ” (1 ಪೇತ್ರ 1:3). ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೋಸ್ತಲನಾದ ಯೋಹಾನನು ಸಹಾ “ನಾವು ದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರು” (1 ಯೋಹಾನ 5:19) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. “ನಮಗಾದರೋ ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ; ಆತನು ತಂದೆ ಎಂಬಾತನೇ” (1 ಕೊರಿಂಥ 8:6) ಮತ್ತು “ಈ ಭಾವದಿಂದ ನಾವು ದೇವರನ್ನು – ಅಪ್ಪಾ ತಂದೆಯೇ ಎಂದು ಕೊಗುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪವಿತ್ರತ್ವನೇ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳುತ್ತಾನೆ” (ರೋಮಾ. 8:15,16) ಎಂದು ಪೋಲನು ಹೇಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಸಹಾ ತನ್ನ ಮನರುತ್ತಾನದ ನಂತರ ಇದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವವನಾಗಿ – “ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆಯೂ ನಿಮ್ಮ

ತಂದೆಯೂ ನನ್ನ ದೇವರೂ, ನಿಮ್ಮ ದೇವರೂ ಆಗಿರುವಾತನ ಬಳಿಗೆ ಏರಿಹೋಗುತ್ತೇನೆ” (ಯೋಹಾನ : 20:17) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಯೋಹಾನನ ಸುವಾರ್ತೆಯು ಸಹಾ ಇದೇ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಾಫೀಭೇಳುವಂತೆ - “ಯಾರಾರು ಆತನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರೋ, ಅಂದರೆ ಆತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಟ್ಟರೋ ಅವರಿಗೆ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗುವ ಅಧಿಕಾರಕೊಟ್ಟನು. ಇವರು ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧದಿಂದಾಗಲೇ, ಕಾವುದಿಂದಾಗಲೇ, ಪುರುಷಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಾಗಲೇ ಹುಟ್ಟಿದವರಲ್ಲ, ದೇವರಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿದವರು” (ಯೋಹಾನ 1:12,13) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅಮೋಸ್ತುಲನಾದ ರೂಪಾಕೋಬನು ಸಕಲವಿಧವಾದ ಬೇಳಕಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣನಾದವನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ “ಆತನ ತನ್ನ ಸುಃತ್ತದ ಪ್ರಕಾರ ಸತ್ಯಬೋಧನೆಯ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲಾಗಿ ನಾವು ಆತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಫಾವಣಲದಂತಾದೆವು” (ರೂಪಾಕೋಬ 1:18) ಎಂಬುದಾಗಿ.

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಭೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಸೂಚಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಸುವಾತಾರ ರೂಪದ ನಂಬಿಗಸ್ತರು ಶ್ರೀಸ್ತನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲ, ಅವರು ಆತನ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯ ಆತ್ಮನಿಂದ, ತಂದೆಯ ಸ್ವಫಾವದಲ್ಲಿ ಪಡಕೊಂಡವರಾಗಿದ್ದ ಅವರುಗಳು ದೇವರ ವಾರಸುದಾರರು, ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆ ವಾರಸುದಾರರು ಎಂಬುದಾಗಿ. ಹೀಗಾದಲ್ಲಿ - “ಶ್ರೀಸ್ತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬಾಧ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವುದಾದರೆ ಆತನ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವೆವು” (ರೋಮಾ. 8:12).

ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುವಿನೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧವು ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದ್ದ ಅದನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿರುತ್ತಾನೂ, ಬಾರಿ ಬಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೂ ‘ಸಹೋದರರು’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿರುವುದೇ ಹೊರತು ಆತನ ಮಕ್ಕಳೆಂದಲ್ಲ. ಸಭೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅಮೋಸ್ತುಲನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ - “ಆತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತನ್ನ ಸಹೋದರರೆಂದು ಕರೆಯಲು ನಾಚಿಕೆಪಡದೆ “ನಿನ್ನ ನಾಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಸಹೋದರರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನು; ಸಭಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸ್ತುತಿಪಡಗಳನ್ನು ಹಾಡುವೆನು . . . ನಾನೂ ದೇವರು ನನಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ಮಕ್ಕಳೂ (ದೇವರ) ಇದ್ದೇವೆ” (ಇಬ್ರಿಯ 2:11-13) ಎಂಬುದಾಗಿ. ಅವರ ರಕ್ಷಣಾ ನಾರುಕನಾದ ಯೇಸುಶ್ರೀಸ್ತನ

ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಮಹಿಮೆಪಡಿಸುವ ‘ಬಹು ಮಂದಿ’ ಮಕ್ಕಳು ಇವರೇ. ಸಭೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮನಃ ಹೇಳಿರುವುದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸು ಶ್ರೀಸ್ತನು ‘ತನ್ನ ಸಹೋದರರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯನು” ಎಂಬುದಾಗಿ - ರೋಮಾ. 8:29.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಜೀವ ನೀಡುವ ಈ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯವು ಜೀವದಾಯಕನ ದೇಹವು ಪೂರ್ವ ಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ, ‘ಸಹೋದರರು’ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನೂ ವಿಮೋಚಕನೂ ಆದವನೊಂದಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮನಃವಶದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವವರೆಗೆ ಮುಂದೂಡಲ್ಪಟ್ಟತ್ತು. ದೇವರ ಜಿತಕ್ಕೆ ಇರುವ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಪೇಯನ್ನು ಈಗಳೇ ಪರೀಕ್ಷೆಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಪುರಾತನ ಪಿತೃಗಳ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಜೀವ ನೀಡುವಿಕೆಯು ಪ್ರತಿಸಾಂಕೇತಿಕ ವೋತೆಯ ಸಭೆಯು (church) ಪೂರ್ವಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ನೇರವೇರದು (ಅ.ಕ್ರ. 2:22,23) ಇಬ್ರಿಯ ಪ್ರತಿಕೆ 11:39-40ರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವಂತೆ - “ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಒಳ್ಳೀ ಹೆಸರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ವಾಗ್ಧಾನದ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ; ದೇವರು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಏಜಾಡಿಸಿ ನಾವಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರಬಾರದೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದನು”.

ಶ್ರೀಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿರುವ ವಿಮೋಚನೆಯ ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಆದಾಮನಿಂದ ಕಳಕೊಂಡ ಹಾಗೂ ಈ ರೀತಿಂದು ನೇರ್ವು ಕರ್ತವ್ಯನ ವುಳಿಲಕ ಮನಃವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ, ಆತನ ಅಮೂಲ್ಯ ರಕ್ತದಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ಈ ಲೋಕದ ಒಡತನ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಸ್ತನು ‘ಜೀವದಾಯಕ’ನು, ಮತ್ತು ನೂತನ ಬಡಂಬಡಿಕೆಯ ಷರತ್ತುಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಮನಃ ಸಂಧಾನದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲಿರುವ ಆದಾಮನ ಸಂತಾನದವರೆಲ್ಲರ ‘ತಂದೆ’ ಎಂಬ ಶ್ರೀಸ್ತನ ಬಿರುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುವು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಾವೀದನ ಬುಡವೂ, ಸಂತತಿಯೂ, ದಾವೀದನ ಮಗನೂ, ದಾವೀದನ ತಂದೆಯೂ ಎರಡೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂದು ನಾವು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂಧಭರದಲ್ಲಿ, ಈ ಲೋಕದ ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಸುವಾತಾರ ಯುಗದ ಸಭೆಯು “ಶರೀರಭಾವದ ಆಶಗಳಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿ ಶರೀರಕ್ಕೂ, ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ

ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ನೇರವೇರಿಸುತ್ತೂ ನಡೆದು ಮಿಕ್ಕಾದವರಂತೆ ಸ್ವಭಾವ ಸಿದ್ಧವಾದ ದೇವರ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ (ಎಫೆಸ 2:3)" "ಕ್ತೋಧದ ಮಕ್ಕಳು" ಆಗುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಮತ್ತು ಇತರರಂತೆ ಮಹಾ ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯ ಅರ್ಥತೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಪಾಪಕ್ಕಂತಹ ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುವುದು ನ್ಯಾಯದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆನ್ನು ಈ ಲೋಕದವರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಭಿನ್ನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾದೀತೆ? ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದು ಕರೆದು ಹಾಗೂ ಅದೇ ಸವಂಯಾದಲ್ಲಿ ಸವಂಸ್ತು ಲೋಕವು ಜೀವದಾಯಕನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು? ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿಯನಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ.

ಈ ಲೋಕವು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೊಂಡುಕೊಂಡ ತನ್ನ ಮಾನವ ಜೀವಿತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ವಿಧೀಯ ಮಾನವ ಜಾತಿಯವರು ಆ ಹೊಂಡುಕೊಂಡ ಜೀವದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದ ಕ್ರಮೀಣವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಮನರೂಪದ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ಎಂಬ ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಈ ಭಿನ್ನತೆಯು ಆತುಕೊಂಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸಭೆಯು ಅದರ ಕರ್ತವ್ಯನು ಅವರಿಗಾಗಿ ಹೊಂಡುಕೊಂಡ ಮಾನವ ಜೀವದ ಮನರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪುನಃವಶಗೊಂಡ ಜೀವವು ಕೇವಲ ಈ ಸುವಾತಾ ಯುಗದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳದ್ದೆಂದು ಎಣಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ನಂಬಿಕೆಯ ವೂಲಕ ನಿಂತಿ ನಿಣಂಯಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ (ಅಥವಾ ಸಮರ್ಪಕರಾಗಿ, ಮಾನವರಾಗಿ ಪುನಃವಶ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ)- ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ನಂಬಿಕೆಯು ಎಣಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ವರಾನವ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯು ಒಂದು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಇದೆ ; ಅಂದರೆ, ಅಂಥವರು ಎಣಿಕೆಗೊಂಡ ಅಥವಾ ಆರೋಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾನವ ಜೀವಿತವನ್ನು ಅದರ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ದೇವರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ತಾಗಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ದೃವಿಕ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಈ ಲೋಕದ ಜೀವಿತ ಮತ್ತು ಈ ಲೋಕದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಆದಾಮನು ಕಳಿಕೊಂಡನು. ಇವುಗಳನ್ನೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನು ಮಾನವರಿಗಾಗಿ ಪುನಃ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಪುನಃವಶದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಅಲ್ಲ

ಇವರುಗಳನ್ನೇ ಆತನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಒಟ್ಟಾಗಿಸಿಸುವನು. ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯಾದ ಸಭೆಯು ಮಾನವ ಜಾತಿಯಿಂದ 'ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಯ್ದುಗೊಂಡ ವರ್ಗದವರಾಗಿ' ಹೊದಲಿಗೆ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಕರೆಯು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯನೂ ವಿಮೋಚಕನೂ ಆದ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆ ವಾರಸುದಾರರಾಗುವ 'ಪರಲೋಕದ ಕರೆ' ಇಲ್ಲವೇ 'ಲಾನ್ನತ ಕರೆ'ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಸರ್ವ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೂಜ್ಜುವನ್ನು ಅರ್ಥಸಿದಂತೆ, "ಮಾನವನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು" ದ್ವೇವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಪಡಕೊಂಡಂತೆ, ಈ ಸುವಾತಾ ಯುಗದ ನಂಬಿಗಳು ಸಹಾ ಅಸಮರ್ಪಕತೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ದೇವರ ಬಲಿಪೀಠದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವವರು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಜನಿಸಿದವರಾಗಿ 'ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು' 'ಮಹೋನ್ನತನ ಮಕ್ಕಳು' ಆಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಹೋದರರೆಂಬಂತೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನೇ ಮಹಾ ಯಾಜಕನಾಗಿರುವ ರಾಜವಂಶಾಂಶ ಯಾಜಕವರ್ಗದ ಸದಸ್ಯರೆಂಬಂತೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಮೀಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದಲ್ಲಿರುವಂತೆ, ಇವರುಗಳು ತಂದೆಯಿಂದ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರೇ ಹೊರತು ಮಗನಿಂದಲ್ಲ ಯೋಹಾನ 6:44 ಮತ್ತು 12:32 ಇವುಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿರಿ) ತಂದೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರನ್ನು, ಆತನು ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯಣ್ಣನಾಗಿ, ಅವರುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸಹೋದರರಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಅರ್ಪಣೆಯ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣದ ಪರ್ಯಂತ ಆತನ ಹೆಚ್ಚಿಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಆವರಿಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವರು ಮತ್ತು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆ ತ್ಯಾಗಿಗಳಾಗಿ ಎಣಿಸಲ್ಪಡುವರು ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ದೇವರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆ ವಾರಸುದಾರರಾಗಲು ಅರ್ಹರೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಡುವರು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು, ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಅದೆಷ್ಟೂ ಮಂದಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಇವರುಗಳು "ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂಕಟಮೋಳಗೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಸಭೆಯೆಂಬ ಆತನ ದೇಹಕ್ಕೊಂಡು ತವ್ಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ" "ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದರೆ ಆತನೊಂದನೆ ಆಖುವೆವು" (ಕೋಲೆಸ್ 1:24; 2 ಶಿಮೋ. 2:12). ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಈ ಲೋಕದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ

ಅವರ ಕರೆಯು ‘ಮಹಾ ಕರೆ’ಯಾಗಿದೆ, ಪರಲೋಕದ ಕರೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ವಾಗ್ಧಾನಗಳು ದೈವಿಕ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿವೆ – 2 ಪೇತ್ರ 1:4.

ಅಮೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವಂತೆ ಇದೂಂದು ಮಹತ್ತರವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸತ್ಯ ಅಥವಾ ರಹಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಕೀಲಿ ಕೈಯ ಹೊರತಾಗಿ ದೈವಿಕ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಪಂಚದ ವಾಗ್ಧಾನಗಳನ್ನು, ಪ್ರವಾದನೆಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ (ಕೋಲ್ಸೆ 1:26 ನೋಡಿ). ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯು ದೇವದೂತರಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಭೂಮಿಯಿಂದಲೇ ನೆರವೇರಿಸಲು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪರದೈಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ, ಇದರ ಪತನದ ಫಲವೇನಾಗಬಹುದೆಂದು, ಮತ್ತು ದೇವರ ನ್ಯಾಯವನ್ನು, ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು, ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕಾಗುವುದನ್ನು ಆತನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿದಿದ್ದನು. ಆತನು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಪಡೆದಾತನಾದ ಮಗನ ಮೂಲಕ ಮೊದಲೇ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದನು. ವಾಕ್ಯ(ಲೋಗೋಸ)ವೆಂಬಾತನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ತಂದೆಗೂ, ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ತತ್ವಗಳಿಗೂ ಮಾನವ ಜಾತಿಯನ್ನು ವಿವೋಚಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ದೈವಿಕ ಕೃಪೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಗಳಿಗೆ ವಾರಸುದಾರನಾದನು ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ನಂತರ ಎಲ್ಲವುಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥಾನ ಆದನು. ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯತೆ ಒದಗಿ ಬಂತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಪಂಚವು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅವರ ವಿವೋಚಕನಿಂದ ಉದ್ದಾರಗೊಳ್ಳುವಂಥಃ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ದೇವರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಆತನು ‘ಚಿಕ್ಕ ಹಿಂಡಿನ’ ಗುಣಲಕ್ಷಣಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ವುತ್ತು ಅವರ ಪ್ರಮಾಣಿಕತೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ದೇವದೂತರುಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ರಾಜ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಏಕೈಕ ಪಡೆದಾತನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ಸಂಗಡಿಗರೆಲ್ಲರ ಜೊತೆವಾರಸುದಾರರು ಗಳನ್ನಾಗಿ ಆಯ್ದುಮಾಡುವವನಾದನು.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅಮೋಸ್ತಲನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, “ನಾವು ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಂದ

ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುಲ್ಪಿವರಾಗಿ . . . ತಂದೆಯಾದ ದೇವರ ಭವಿಷ್ಯದ್ ಜ್ಞಾನಾನುಸಾರವಾಗಿ ಆರಿಸುಲ್ಪಿದ್ದೇವೆ” (1 ಪೇತ್ರ 1:2). ಅಮೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ಈ ಅಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಷ್ಟೀಕರಿಸುವಂತೆ – “ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೋಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇವರೂ ಪ್ರಭಾವಸ್ವರೂಪನಾದ ತಂದೆಯೂ ಆಗಿರುವಾತನು ತನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದುವರೆಗೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ಸತ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಆತ್ಮವನ್ನು ನಿಮಗೆ ದಯವಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆತನು ನಿಮ್ಮ ಮನೋ ನೇತ್ರಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿ ಆತನಿಂದ ಕರಿಸಿಕೊಂಡವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಪದವಿ ಎಂಥದೆಂಬುದನ್ನೂ ದೇವಜನರೆಂಬ ಆತನ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದ ಮಹಿಮಾತೀಯವು ಎಂಥದೆಂಬುದನ್ನು ನಂಬುವವರಾದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆತನ ಸಾಧಿಸುವ ಪರಾಕ್ರಮವು ಎಷ್ಟು ಅತಿಶಯವಾದು ದೆಂಬುದನ್ನೂ ನೀವು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ. ಆತನ ಬಲಾತಿಶಯವು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವಾದದೆಂಬುದು ತೀಕ್ಷ್ಣನಲ್ಲಿ ತೋರಿಬಂದಿದೆ”. ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಈ ಕರುಜೆಯನ್ನು ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾದುದನ್ನೇನೂ ಮಾಡಬೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. “ಆದರೆ ಕರುಣಾನಿಧಿಯಾಗಿರುವ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಹಾ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಅಪರಾಧಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣನೊಂದಿಗೆ ಬದುಕಿಸಿದನು . . . ತೀಕ್ಷ್ಣಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮನ್ನು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿದ್ದಾನೆ . . . ನಾವು ಆತನ ನಿಮಾಣ; ಸತ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸುಲ್ಪಿಸುವುದು” – ಎಫೆಸ 1:17-20, 2:4-10.

* * * * *